

18-06-2021

† Ἀπόδοσις τῆς ἐοτῆς τῆς Ἀναλήψεως.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου μάρτυρος Λεοντίου.

Ὕπακος ἡ Δι

Ἄ
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
6

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
Ἄ εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου
6

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ως ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμενάμην αὐτούς.

Ἄ
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
6

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου
6

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ως ἄνω)

Ἄπολυπίκιον Ἡχος δ^λ Δι

Ἄλλε νε λη φθης εν δόξη Χριστε ο Θε
ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μαθη
τας τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ
ματος βε βαι ω θεντων αυτων δι α της
ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο γι ος
του Θεου ο λυ τρωτης του κοσμου δ^λ

Τὸ τρίτον.* Κο ο οσμου ου ου

Ἄπολυπίκιον. Ἡχος δ^λ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Γεόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς
τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν ά Σπιχολογίαν,
Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἄχος ἡ πάτη γε λωνθαυμαζοντων της α νο
δου το ξε ε νον δι και Μα θη των εκ πλητ το
με νων το φρι κτο ον της ε παρ σε ως π ηλ
θες με τα δοξης ως Θε ος και πυλαισοι ε πηρ
θη σαν Σω τηρ π δι α του το αι δυ να μεις
των ου ρα νων ε θαυμαζον βο ω σαι π Δοξα τη
κα τα βα σει σου Σω τηρ δο ο ξα τη βα σι
λει ασου δι δοξα τη Α να ληψει σου μο νε
φι λα ανθρωω πε π

Δόξα... Και νῦν... τὸ αὐτό.

Ἄγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ
ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ
φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης
ώς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ·
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου
Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ
Ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,
Κάθισμα. Τὴν ώραιότητα.

Ὕπαρχος Γαρ ἡ προ αι ω νι ο ος Θε ος
καὶ αναρχος Δη ην περ α νει λη φε ε φυ σιν αν
θρω πει ον Δη θε ο ποι η σας μυ στι κως
ση με ρον α νε λη η φθη π Αγ γε λοι
προ τρε χον τε ες Α πο στο λοις ε δει κνυ ον Δη
του τον πο ρευ ο με ε νον εις ου ρα νους

με τα δόξης πολ λη ης **δι** αυ τω δε προ σκυ
νη η σαν τες ε λε γον **χ** Δο ο ξα Θε ω τω
α να ληφθεν τι **τι** **τι**
Δόξα... **Καὶ** νῦν... **τὸ** **αὐτό.**

‘Ο προαιώνιος Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἦνπερ
ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας
μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἀγγελοι
προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον
πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς,
αὗτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ
ἀναληφθέντι.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Χκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Χπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Χπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως
·Ωδὴ α' Ἡχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὕτῳ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

K Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ
ση λα ον **χ** πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν
τι **χ** και Φα ρα ω παν στρα τι α κα τα πον
τισαν τι **χ** αυ τω μο νω α σωμεν ο ο τι δε
(Δίς)
δο ξα ασται **χ** **χ**

χ ḥ Δοξασοι ο Θεος η μωνδοξασοι χ
Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὄμων
Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ,
καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρός, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

χ **Ἄ** σωμεν παν τες λα οι χ **ὅτω ε πι ω**
 μων Χε ρου βιμ **χ ὅ** α ναλη φθεντι **Δ** με τα δο
 ο ξης Χρι στω **χ ὅ** και συγ κα θι σταν τι η
 μας εν δε ξι α του Πα τρος **χ ὅ** ω δην ε πι
 νι κιον **χ ὅ** ο ο τι δε δο ξα ασται **χ ὅ**

χ **Ἄ** ο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι **χ ὅ**

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
 Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ
 σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο·
 συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

χ **Τ**ον με σι την Θε ου **χ ὅ** και αν θρω πων
 Χρι στον **χ ὅ** ροι Αγ γε λων **Δ** θε α σα με
 νοι **χ ὅ** με τα σαρ κος εν υ **Ψ**ι στοις ε ξε

πλητ το ντο ^χ_ῷ συμ φω νως δε α νε μελ πον ^ῳ_ῷ
υμνον ε πι νι ^ϙ κι ι ον ^χ_ῷ

^χ_ῷ **Ἄ** ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ^χ_ῷ

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ,
καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν
Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί,
αὐτῷ πάντες ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

^χ_ῷ **Τ**ω ο φθε εν ντι Θε ω ^ϙ ε πι του ο
ρους Σι να ^χ_ῷ και νο μον δο ντι **Δ**τω θε ο ο
πτη Μω σει ^χ_ῷ των Ε λαι ων εκ του ορους α
να λη φθεν τι σαρκι ^ϙ αυ τω παν τες α σω μεν ^ῳ_ῷ
ο ο τι δε δο ξα ασται ^χ_ῷ

^χ_ῷ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ρ
χ
ϊ

”Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα
ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος
μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως
πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι
οὓς ἔπλασεν.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, οὐ τον σαρ κω
θεν τα εκ σου και εκ των κολ πων Δίτου γεν
νη το ρος μη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α
παυστως πρεσβευε εκ πα σης πε ριστασεως
σω ωσαιους ε ε πλαα σεν ρ

Ἐπερος κανών τοῦ δ' ἥχου.
Ανοίξω τό στόμα μου

Στίχ. Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνεστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος,
καὶ ὥφθης τοῖς ἔνδεικα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς,
καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα,
νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ροᾶ ἐμφανέστατα, ϕάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπινευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἤχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμου πολλοῖς
ἀμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ
Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ,
πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Kai vñv. Θεοτοκίον

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε
Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον,
καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὅνπερ
οὐ κατέλιπε, καὶ σάρκα εἴληφε.

Κανών α', Ὁδὴ γ', τῆς Ἐορτῆς
 Ἡχος πλ. α'
 Ὁ Ειρμὸς
 Ἡχος ḥ — Kε^ο

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
 στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν
 καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

χ
ঃ পুনৰ্বাচনী — পুনৰ্বাচনী খ
 ঃ দু না মে এ তু স্টাব রু সু খ্ৰিস্টে ঃ
 পুনৰ্বাচনী পুনৰ্বাচনী
 স্টে রে ও সোন মু তৱ দী আ নো অন ঃ এ ই তো
 — পুনৰ্বাচনী ঃ পুনৰ্বাচনী রু
 সু মনৈন কাই দো খাজৈন সু ঃ তৱ সো তো রী ইন আ
 পুনৰ্বাচনী
 না লো ন পুনৰ্বাচনী খঃ

ঃ দো খাসো ও থে ও সু নুমান্দো খাসো ঃ
 ‘**Λ**αν্ধলথেস Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν
 Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος
 φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ঃ পুনৰ্বাচনী + পুনৰ্বাচনী খঃ
 ঃ দু নো লাজেস লো ও দো তো খ্ৰিস্টে ঃ প্ৰোস

τον Πα τε ρα και α νυ ψω σας ^χ_় η μων
 το γε νος φιλαν θρω πε ^০_় τη α φα τω ευ
 σπλαγχνι ^ৰ _ৰ α α σου ^χ_়

^χ_় **Δ**ο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ^χ_়

Λι τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ,
 βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιοῦσάν
 σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν
 σε. ^χ_় **Δ**ι ταξεις των Αγ γε λων Σω τηρ ^χ_় βρο

τει αν φυ σιν θε α σα με ναι ^χ_় συ να
 νι ου σαν σοι α παυ α στως ^০_় εκ πλητ
 το μεναι α νυ ^ৰ _ৰ συ ^χ_়
 σε

^χ_় **Δ**ο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ^χ_়

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστὲ
δρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ
ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστὲ
δρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ
ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.
στε ο ρων τες με τα σω μα τος α να
λη φθεν τα και α νυ υμ νουν την α
γι ανσου Α να α λη η ψιν
Ἄρο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι
Την φυ σιν των αν θρω πων Χρι στε φθο
ρα πε σου σαν ε ζα νε στη σας και τη
α νο δω σου υ ψωσας και σαν τω η μας
ε δο ο ζα α σας

χ ρ ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η

μ α σ χ
χ

Ι κέ τε υ ε ἀ παύ στως Ἅ γνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ρυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

χ ρ ε ρ α γ ι α π α υ σ τ ω σ Α γ ν η χ τ ο ν
π ρ ο ε λ θ ο ν τ α ε κ λ α γ ο ν ω ν σ ο ν χ ρ υ σ θ η
ν α i π λ α ν η σ Δ i α β ο ο λ ο u χ τ ο u s u
μ ν ο u n τ a c s e M η t e ε ρ α Θ e o u χ

Άλλος
Τοὺς σους ὑμινόγενους
Ὕχος δν

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἵδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ως τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ως σύνθρονος, Πατρός, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῇ ἔορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον ὅει ἴκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Ἴηχος λαὸς Νη

Ἐπι βασιν νε φε ελαις των ου ρα
 νων κα τα λει ψας ει ρη η νην τοις ε πι
 γης α νη ηλ θες και ε κα θι σας του Πα
 τρος δε ζι ο οδεν ως ο μο ου σι ος του
 τω υ παρ χων και Πνευ μα τι εν σαρ κι γαρ
 ω φθης αλλ α τρε πτος ε μει νας ο θεν α να
 με νεις συν τε λει ας το πε ρας ιτου κρι
 ι ναι ερ χο με νος ε πι γης κο σμον α παν τα
 Δι και ο κρι ι τα α Κυ ρι ε φει σαι των
 ψυ χων η μων των πται σμα των α φε σιν δω ω

ρου με νος ῥως Θε ος ε λε η η μων ῥ^{*} ῥ⁶ ῥ⁶
 τοις δου ου λοι οις σου **δι**

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν,
 καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες
 καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς
 δόμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι·
 ἐν σαρκὶ γὰρ ὥφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος
 ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ
 πέρας, τοῦ κριναὶ ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς
 κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις
 σου.

Δόξα...Καὶ νῦν...

* ἡ κατάληξη

*
 τοις δου ου λοι οις σου ου ου ου ου ου

ou

δι

Κοντάκιον Αύτόμελον Τίχος πλ. β'

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε. Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ο Οἶκος

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὅμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὅμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἵ θυνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατήρ, καὶ στηρίξας αὐτούς, ὁδηγήσας ὡς Γενέσ, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου
καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,

Ἄκμων σιδηροῦς, πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.

Ογδοάτῃ δεκάτῃ πληγῆσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Αἰθερίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασία Πεντηκοστῆς Ιαμβικά, σύντομοι.
„Ηχος δ!

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμιματος νόου,
Ὄρᾳ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

Ωδὴ α!^B
 Θείω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ
 γλωσ σος γνο φω Ερ ρη το ρευ σε τον θε ο
 ο γρα φον νο μον Ι λυν γαρ ε κτι
 να ζας ομ μα τος νο ο ου ο ρα τον ον
 τα Δι και μυ ει ται Πνευ μα τος Γνω σιν γε
 ραι αι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμασιν

Ἐρρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὔτεκνουμένης,
Μόνη προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι,

”Αννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην
ὅς α' χορός καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Ωδὴ γ! 6 λ Ερ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης
πε δας λ γ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ
τε κνου με νης λ μο νη προ σευ χη της
Προ φη η τι δος πα λαι Δ Ανηνης φε ρου ου σης
πνευ μα συν τε τριμ με νον λ Προς τον δυ
να στην Δ A' χορός Δ λ και Θε ον των γνωσεων 6 λ

”Ἄναξ ἀνάκτων, οὗτος ἐξ οἴου μόνος
Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ισοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,

Νημερτὲς ἐξέπεμψας ως εὔεργέτης,

Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε».

Ωδὴ δ! 6 λ Δ ναξ α να α κτων οι οι ος εξ

οι ου μο νος⁶ Λο γος προ ελ θων Πατρος
 εξ αναι τι ου^λ ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις
 Α πο στο λοις^Δ Νη μερ τες ε ξε πεμ ψας
 ως ευ ερ γε της^λ α δου ου σι^Δ Δο ξα τω
 κρα ατεισου Κυ ρι ε⁶
^λ

λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
 Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἔξελήλυθε νόμος,
 Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Ωδὴ ε!⁶ Λυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ
 πλα κη μα των^λ Πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε
 Πνευμα τος δρο σον⁶ Ω τε ε κνα φω το

μορφατης Εκ κλη σι ι ας ^Δ**δ**ηνυνεκ Σι ων γαρ

+ ε ξε λη η λυ θε νο μος ⁶**λ**η γλωσσο πυρ

σο μορφος Πνε ευ μα τος χα ρις ⁶**λ**

‘Ιλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,

‘Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,

“Ιν”, ὡς προφήτην Θηρὸς ἐκ θαλαττίου

Κτέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης

“Ολον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα».

‘Ωδὴ στ! ⁶**λ** λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη

ρι α ⁶**λ** ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ

της Παρ θε νου ⁶**λ** ιν ως Προ φη η την θη

ρος εκ θα λα τι ου ^Δ**δ**ηστερ νων I ω ναν

της φθι ρα ας δι αρ πα σης ⁶**λ** ο λον τον A

δαμ^Δπαγγε νη η πε πτωκο τα ⁶_λ

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὄργάνων μέλος,

έβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,

Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,

εβασμιάζει τοῦ βοῶν· Τριὰς μόνη,

Ισοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εῖ».

Ωδὴ ζ!
 Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων
 με λος ⁶_λ Σε βειν το χρυσο τευ κτον α ψυ χον
 βρε τας ⁶_λ Η του Πα ρα κλη του δε φω σφο
 ρος χα ρις ^Δ Σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
 ας μο νη I σο σθε νης ^Δ α ναρ χος ευ
 λο γη τος ει ⁶_λ

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ

νου ου μεν τον Κυ ρι ον ⁶
^λ ὠδὴ η'.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, Ο τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.

Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον

Ϲωτῆρα καὶ παντούργόν, ὡς εὔεργέτην,

Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις».

Ωδὴ η'. ⁶ Λυ ει τα δε σμα και δρο σι ι

ζει τηνφλο γα ⁶ ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ πος ⁶ υ μνου σι Παι αι δες Δ

ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και

παν τουρ γον ως ευ ερ γε την ⁶ Η δη μι

ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι

7
11
15

6
λ

· Η Τιμωτέρα οὐ σπιχολογεῖται,
ἀντ' αὐτῆς ἡ θ'. Ωδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων Της Ἐορτής
· Ο είρμος.

Ἡχος πάρα

Κε τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγου Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἵ πιστοὶ δόμοφρόνως μεγαλύνομεν».

χ Κετην υ περ νουν και λογον Μη τε ρα
Θε ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α
στως κυ η σασαν ρ οι πι στοι οι ο μο φρο
νως με γα λυ νο ο μεν ρ

χ Ἡ ζασοι ο Θε ος η μωνδο ζασοι **χ**

Κε τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

χ Κε τον λυ τρω την του κο σμου Χρι
στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες

εν θε ε ως υ ψου με νον **χ** με τα δε ε ους
σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον χ

χ **χ** Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι **χ**

χ **χ** Κου την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρων τες

Χρι στε εν τω υ ψει οι Αγ γε λοι αλ λη η λοις

δι ε νευ ον **χ** Α λη θως ου τος ε στι ιν ο

χ Θε ος η η μων **χ**

χ **χ** Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι **χ**

Κε των ἀσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἱρόμενον ἴδοῦσαι

ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας
ἀρατε.

χ Κετων α σω μα των ταξεις Χριστε ο
Θε ος εν νε φελαις αι ρο με νονι δου ου σαι
ε κραυ γαζον **χ** ι τω της δοξης Βα σι λει ει πυ
λας α ρα α τε **χ**

χ **δ**οξασοι ο Θε ος ημων δοξασοι **χ**
Κε τὸν καταβάντα ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς,
καὶ τὸν ἀνθρωπὸν σώσαντα, καὶ τῇ
ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον
μεγαλύνομεν.

χ Κετον κα τα βαν τα ε ως ε σχα τουτης
γης και τον α ανθρωπον σωσαν τα **χ** και τη α
να βα σει σου α νυ ψω σαν τα του τον με γα

λυ νο ο μεν ^χ
^χ ^χ

πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^χ
^χ

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς
ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις δρῶσα
ἐμεγάλυνες.

χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ
^χ **Χ**αῖρε Θε ο το κε Μητηρ Χριστου του

Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α

νι πτα με νον ^χ συν Αγ γε ε λοις ο ρω σα ε

με γα λυ υ νες ^χ

Ἄλλος

Ἄπας γηγενής

Ἡχος Γτος

χ⁶
λ^λ Η γε λοιτην α ανοδον του Δε σπο
ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
εις τα α νω⁶
λ^λ

“Ω τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν!
ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων δεσπόζων
γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς
Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους
τελέσαν ἐν χάριτι.

χ⁶
λ^λ των δωρεων των υ περ κα τα λη
ψιν ω μυστηριου φρικτου παντωνο δε σπο
ζωων γαρ^π εκ γης α παι αι ρων προστα ου
ρα νι α⁶ τοις Μα θη ταις α πεστει λε Πνευ

ματο α γι ι οντοφω τισαντου τωντην δι
α νοι αν ⁶_λ και πυ ρι νους τε λε ε σαν εν χα
ρι τι ⁶_λ

⁶_λ **Ἄ**γ γε λοι την α ανο δον του Δε σπο
ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
εις τα ⁶_α νω ⁶_λ

Сτίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν·
Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, κάγὼ
ἔκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ¹
τὸν σύνθρονον, κάμοὶ ὀμότιμον, ὃν ὀρᾶτε,
ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς
ἐποχούμενον.

⁶_λ **С**τι φει Μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη

σεν γ μεις κα θι σα τε ⁶_λ εις I ε ρο
 σο λυ υ μα ^π_ρ κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν
 Πα ρα κλη τον ⁶_λ αλ λον Πα τρι τον συ θρο νον
 κα μοι ο μο ο τι ι μον ^Δ_λ ον ο ρα α
 α α τε α να λαμ βα νο με νον ⁶_λ και
 νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον ⁶_λ

Δόξα.

⁶_λ Η γ γε λοι την α α νο δον
 του Δε σπο ο του ο ρων τες ε ξε πλη τ τον
 το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της
 γη ης εις τα α νω ⁶_λ

”Ηρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια,
 ἀνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν,

τοῦ καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς τετίμηται, φύσις
ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ
συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ
κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Ἄρ 6 θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει
α α νωθεν των ου ρα νων 6 λου σαρ κι πτω
χευσα αν τος πι και συ νε δρι ι α Πατρος
τε τι μη ται 6 φυ σις η μων η εκ πτω τος
Πα νη γυ ρι ι σω ω μεν Δι και συμ φω ω
ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν 6 λ και
κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι 6 λ
Και νῦν.

Ἄγ 6 γε λοι την α α νο δον του Δε σπο

ο του ο ρων τες ε ζε πλητ τον το πως με
 τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα α νω ⁶_λ

Φως τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθεῖας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν.

⁶_λ **Φ**ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω με εκ σου α νε τει λε ⁶_λ και την α μαυ ρο τηη τα ^π₉ της α θε ι ι ας πασαν δι ε λυ σε ⁶_λ και τους νυ κτι κα θευ δον τας ε φω τα γω ω γη η σε ^Δ_λ δι α του ου ου το

παν τες κα τα χρε ος σε εις αι ω νας α
ει ει μα κα ρι ζο μεν

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,
Τητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως,
ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως **δοξάζομεν**».

Ω^δμή Θ!
Χαι ροις Ανασσα α μη τρο πα αρ
θε νον κλε ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ
λα λονστο μα ρη τρε ευ ων ου σθενει σε
μελ πειν α ξι ως Δι λιγ γι α δε νους α πας
σου το κον νο ειν Δι ο θεν σε συμ φω ω νως
δο ξα ζο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ὕχος β! Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης,
Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων,
Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἐρατε
πύλας ἄρατε· δὲ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς
τὴν ἀρχίφωτον δόξαν. (Δις)

Ἄ^χρων Μα^{θη}τῶν ο^{ρων}τῶν σε^α α^α
νε^{λη}η^η φ^{θη}ης⁶ Χρι^{στε} προ^ς τον^{Πα} τε^{ρα}
συ^{νε} ε^{δρι} α^α ζων⁶ αγ^{γε} λοι^{προ} τρε^τ
χον^{τε} ε^{κρα} αυ^{γα} ζον⁶ α^{ρα} τε^{πυ} υ^{λα}ς^τ
α^α α^{ρα} τε⁶ ο^{βα} σι^{λε} υ^{γα} αρ^α νη^η ηλ^λ
θε^{προ} την^{αρ} χι^{φω} ω^{τον} δο^ο ο^{ξα} αν^τ
γ⁶ γ'

Εἰς τούς Αἴνους

Ἄρχος ἡ Παρθένος

πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Ku υ υ ρι ι ι
 ον η αι νει τε τον Ku ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ων η αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι στοις η Σοι πρε ε πει δη υ υ μνος
 τω ω ω ω Θεε ε ε ω ω
 η ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α γε ε λοι οι οι α α α αυ του η αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον η πα σαι αι δυ

να α α μεις α αυ του ου **τ** Σοι πρε ε πει

υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

τ Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταχμάτων...

π
q

π **χ** **λ** νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του **δ** αι νει τε αυ τον **δ** κα τα

το πληθος της με γαλωσυνης αυ του **δ**

Άγγελικως οι ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον. Ἅγιος εἰ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐρανίος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἰ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

δ **λ** γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν **π** τω ε πι θρονου δοξης **δ** Θε

ω ε ποχουμε νω ^π_ϙκραυ γαζοντες τον υμνον
 Α γι ος ει ^Δ_Ἄ ο Πατη ηρ ο ου ρα νι ος ^π_ϙ
 ο συ να ι δι ος Λογος Α γι ος ει ^Δ_Ἄκαι
 το Πνευμα το πα να α γι ι ον ^π_ϙ
^χ_ϙ ^χ_ϙ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
^χ_ϙ ^χ_ϙ ι νει τε αυ τον ^Δ_Ἄεν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα α ρα ^Δ_Ἄ
 Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
 πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
 ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὄμνον·
 Ἅγιος εἰ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐρανίος, ὁ συναΐδιος
 Λόγος, Ἅγιος εἰ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 πανάγιον.

^Δ_Ἄγ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν πτω ε πι θρονου δοξης ΔΘε
 ω ε ποχουμε νω πκραυ γαζον τες τον υμνον
 Α γι ος ει Δ ο Πατη ηρ ο ου ρα νι ος π
 ο συ να ι δι ος Λογος Α γι ος ει Δκαι
 το Πνευμα το πα να α γι ι ον π
 π Ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω Δ αι νει τε αυ τον Δ εν χορ δαις και
 ορ γα α νω Δ

Οί ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἡ θέα αὕτη; ἄνθρωπος μέν, τῇ μορφῇ δὲ δρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Ἄλι αρ χη γοι των Αγ γε ελων κα τα νο
ου ουν τες Σωτηρ πτο της α νο δου ξε νον
ἄλι η πο ρουν αλ λη λοις π τις η θε α αυ
τη αν θρω πος μεν τη μορφη η ο ο ρω μενος
π ως δε Θε ος υ περ α νω των ου ρα νων με
τα σωματος α νε ερχε ε ται π
ἄλι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ἄλι αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου ἄλι Πασα πνοη αι νε σα τω τον
κυ ρι ον ἄλι

Οι Γαλιλαῖοι ὀρῶντες, ἀναληφθέντα σε,
ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε,

ήκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί
έστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν
μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Ἄρι Γα λι λαι οι ο ρωωντες α να λη
φθεντα σε π α πο του Ε λαι ω νος Δ με
τα σω μα τος Λο γε π η κου ον Αγ γε λων βο
ων των αυ τοις Δ Τι ε στη η κα τε βλε πον τες π
ου τος ε λευ σε ται πα λιν με τα σαρ κος Δ
καθ ον τρο πον ε θε α ασα α σθε π

Αὐτοὶ γάρ τινες ταῦτα οὐ μόνον εἰποῦσιν ἀλλὰ καὶ ποιῶσιν αὐτὰ τοῖς φίλοις ταῖς δημόσιαις πόλεσιν.

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἡθέλησας, ἐφάνης,
ὡς αὐτὸς ἡβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν
θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ
σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν
Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν
σου ὁ **β' χορός** τὴν Θεότητα.

Ἄρτε ε ε χθηνς ὡς αυ το ος
η θε ε ε λη η η η σας ε ε φα

αναγνωστής αρχηγός της εκκλησίας
 α α α α α νης ως α αυτος η η η βου ου λη
 η η θης ⁶ ε ε πα α α θε ες σα αρ κι
 ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ⁶
 εκ νε κρωωων α α νε ε εστης πα α τη η
 σα α ας τον θα α α να α α α τον ⁷ α νε
 λη η η φθη η η ης ε ε εν δο ο ο
 ξη η ο τα συ υ υμ παν τα α πληη
 ρωων ⁶ και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας
 η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον ^Δ του
 α νυ μνειν και δο ξα α ζει ειν σου
 την Θε ε ο ο ο τηη η η τα ^Δ

18-06-2021 ΟΡΟΦΟΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές .

Ἄχος Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δο
ξα εν υψιστοις Θεω και ε πι γης ει
ρηνη εν ανθρω ποιευ δο κι ει α
Υ μνου μεν σε ευλογου μεν σε ε προ
σκυ νου μεν σε δοξολογου με εν σε ευ
χαριστου με εν σοι δι α την με γα αλην
σου ου δο οχι ξαν

Κυρι ε βασιλευ ε που ρανι ε Θε
ε ε πατερ παντοκρατορος Κυρι ε
γι ε μονο γε νες Ιη σου Χριστε

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ε ευ μα Δ

Δ Κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε

ου ♂ ο Γι ος του Πατρος ο αι αι αι ρων Δ

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου Δ ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων ♂ τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου Δ

Δ Π ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πατρος Δ και

ε λε η σον η μας Δ

Δ Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

+ ει ει μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι

στοις εις δο οξαν ^Δ Θε ου Πατρος Α μην
 Καθ' ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη
 σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
 σου ^Δ εις τον αι ω ω να ^Δ και εις τον αι
 ω να του αι ω ω ω νος ^Δ
 Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα τα αυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
 ναι η μας ^Δ
 Ευ λο γη τοις ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
 Θε οις ^{ζ'} των Πα τε ρων η μων ^Δ και αι νε
 τον ^{ζ'} και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εἰς τους αἱ ὡωνας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ' η μας κα θα α περηλ πι σα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δαξο ον

με τα δι και ω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

ψυχη η ν μου ο τι η μαρτο ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ισου ο ψο ομε θα φω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας (Δις)

Δοξα Πατρι και γιω και Α
 γιω Πνευματι
 Και νυν και α ει και εις τους αιωνας των αιωνων Α μην
 Η γιος Α α θανατος ε λεη η
 σον η μα α α ας Ασματικόν
 Η α α α α α α α α γιος
 ος Θεος ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Η α α α α α α α α γιος ο ος
 Η ι σχυρος ο ο ο ο ο ος
 Η γιος α α α θανατος

Ἐ λε ε η η σο ον η η μα α α

α α α α α ας Ἀ

Ἀπολυτίκιον Ἡχος Ἄ Δι

Ἄ νε λη φθης εν δο ξη Χριστε ο Θε

ος η μων χα ρο πο η σας τους Μαθη

τας τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ

ματος βε βαι ω θεντων αυτων δι α της

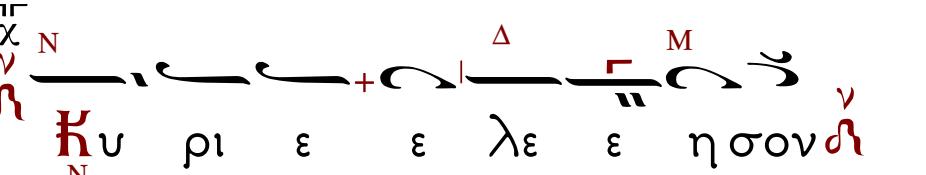
ευ λο γι ι ι ας ὁ τι συ ει ο γι ος

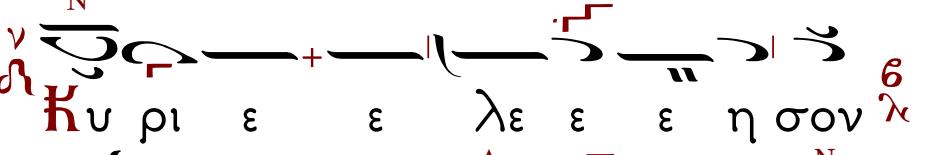
του Θεου ο λυ τρωτης του κο ο οσμου

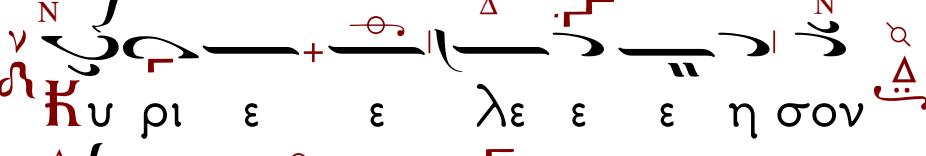
ου ου Ἀ

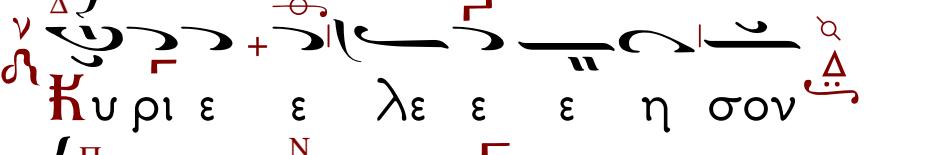
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

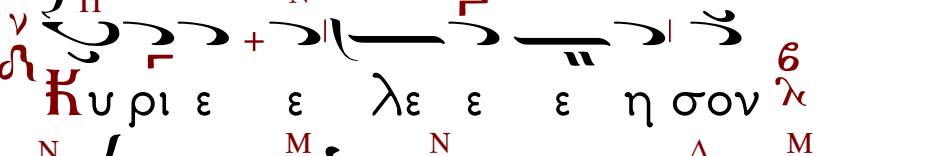
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΩΝ
Ὕχος πᾶς Νη

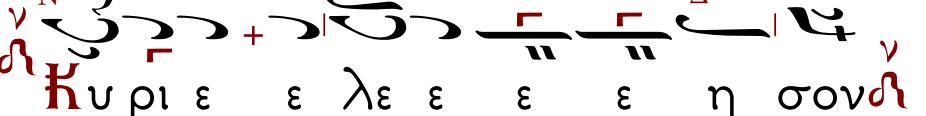
1.
 Ἡ ρι ε ε λε ε η σον **δι**

2.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

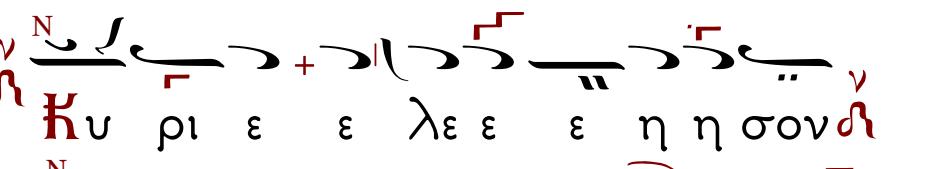
3.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

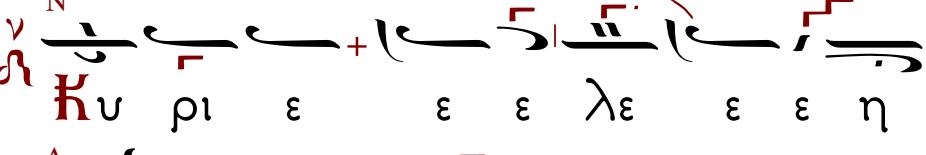
4.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

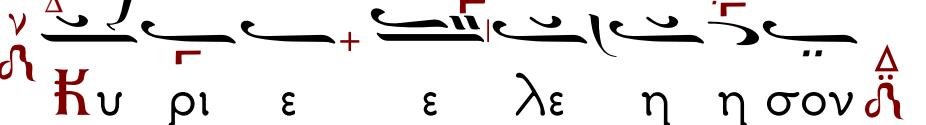
5.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

6.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δι**

ΕΤΕΡΑ

1.
 Ἡ ρι ε ε λε ε ε η η σον **δι**

2.
 Ἡ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον **λι**

3.
 Ἡ ρι ε ε ε λε η η σον **δι**

4. **καριελέησον** ^M **καριελέησον** ^π
 κ ρι ε ε ε λε η σο ο ν **η**
5. **καριελέησον** ^N ^π
 κ ρι ε ε λε ε η σον **η**
6. **καριελέησον** ^N ^γ
 κ ρι ε ε λε ε ε η σον **δη**
7. **καριελέησον** ^Γ
 κ ρι ε ε λε η σον **η**
8. **καριελέησον** ^{ΔΘ.} ^Δ
 κ ρι ε ε λε η σον **η**
9. **καριελέησον** ^Δ
 κ ρι ε ε λε η σον **η**
10. **καριελέησον** ^N ^π
 κ ρι ε ε λε ε η σον **η**
11. **καριελέησον** ^N ^Δ ^N ^γ
 κ ρι ε ε λε ε ε η σον **δη**
12. **καριελέησον** ^N ^γ
καριελέησον ^γ

Ἄντιφωνον α'
Ἄντιφωνον α'
Ἄντιφωνον α'

Σπίχος α': Ἀντιφωνον α'
Παν τα τα ε θνη κρο τη σα

τε χει ρας α λα λα ζα τε τω Θε ω

εν φω νη α γαλ λι α σε ως

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχος β': Παντας πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

βε ρος ο βα σι λευς με ε εγας ε πι πα σαν

την γην

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχος γ': χ πε τα ζας λα ους η μιν ρ

και ε θνη υ ποτους πο δας η μων

Δ

χ M Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Και νῦν...

χ Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ζ'

Σω τερ σωσον η μα M χ α ας

Δ

Άνπιφωνον B'.

Σπίχος α': χ Δ Με γας Κυ ρι ος και αι νε τος

σφοδρα

Δ

χ Δ Cω σον η μα ας Γι ε Θε ου Δ ο εν

δοξη α να ληφθεις αφη μων εις τους ρα νους

ψαλλοντας οι αλληλουια

Σπίχος β': Θεος εν ταις βαρεσιν αυ

της γινωσκεται

ζωσον η μα ας γινε Θεου ο εν

δοξη α να ληφθεις αφη μων εις τους ρα νους

ψαλλοντας οι αλληλουια

Σπίχος γ': Τι ι δου οι βασι λεις της

γης συ νηχθησαν

ζωσον η μα ας γινε Θεου ο εν

δοξη α να ληφθεις αφη μων εις τους ρα νους

Δ **ψ**αλλοντας σοι αλληλου^Ι α
 Δ **λ**ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
 Δ **κ**αι νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ωνων Α μην
 Δ **ο** μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε εν

M Δ Γ

αν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος ^Δ θα να ατω ωθα να τον πα τη σας
^χ_γ ει εις ων ^{z'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ γι ω Πνευματι ⁶ σωσον η μα ^{Γ Δ} α ας ^Δ

Ἄνπίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὗς μου, ἀνοίξω ἐν ϕαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀπολυπίκιον Ἡχος Δι

Ἄντε νε λη φθης εν δο ζη Χριστε ο Θε
 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μαθη
 τας τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ
 ματος βε βαι ω θεντων αυτων δι α της
 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο γι ος
 του Θεου ο λυ τρωτης του κοοσμου
 Τό τρίτον η κατάληξη* κο ο οσμου ου ου

Εἰσοδικόν τῆς Ἀναλήψεως

χ B M Δ
νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ
B B Δ
μω + Δ 6 Κυ ριος εν φω νη ησαλ πιγ γος Σω
M B
σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν δο ξη α να
M Δ
λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους Δ ψαλ λον
Γ Δ
τας σοι αλ λη λον ι α Δ

ει + ο γι ος του Θεου ο λυ τρωτης του κο
σμου 6

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ὕμνος λατέρου Αὐτόμελον.

Την υ περ η μων πλη ρω σας οι κο
 νο μι ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω
 σας τοις ου ρα νι ι οις α νε λη φθης εν
 δο ξη Χριστε ο Θε ος η μων ου δα μο θεν
 χω ρι ζο ο με νος αλ λα με νων α δι
 α αστατος και βο ων τοις α γα πωσισε
 Ε γω ει μι μεδ' υ μων και ου δεις κα αδ' η μω
 ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

‘Υψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. ‘Ετοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα

1:1-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήγθημεν, ὅντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πιορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κάκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκεῖ εύρων ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνεβίβασεν

ήμας εἰς αὐτό. Ἐν ἵκαναις δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἥλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ὃ ἔγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ικανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὅντος ἥδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἥδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἀνδρεῖς, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ό δὲ ἐκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἡ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Υποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἀνεμος τυφωνικὸς

δ καλούμενος Εύροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἴσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἦν ἄραντες βοηθείας ἔχοντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἔξῃ ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ ἥλιου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἐδει μέν, ὡς ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνέγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαι τε τὴν ὅβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὔθυμεῖν· ἀποβολὴ γάρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ὡς καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἴδοὺ

κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς δέκα πέντε· φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ὥρας ἀγκύρας τέσσαρας ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώτας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τά σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἄπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἀσιτοι

διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἔβδομήκοντα ἔξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσα. Ὁτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς δὲν ἐβούλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ο δὲ ἐκατοντάρχης

βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἔξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος β'

**Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.**

**Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος
ἐν φωνῇ σάλπιγγος.**

Εἰς τόν Εξαρέτως: «Σέ πήν ύπέρ νοῦν...».

Ἄχος λαὸς Πατέρες

Ἄχος λαε ε ε ε ἔτες ε ε ε τη η η η
 η ην υ υ πε ε ερ νου ου ου ου ουν ὁκαιαι
 λο ο ο ο ο γο ον Μη η τε ε ε ε ε
 ε ε Μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε
 ου ου ου ου ου ἔτην εν χρο ο ο ο
 νω ω τον α α χρο ο νο ον φί α φρα
 α α α στωωως κυ υ υ η η σα α
 α σα αν ὁι πι ι ιστοι οι οι οι οι οι μο
 φρο ο νωως με ε γα λυ υ υ υ υ νο
 ο ο ομε ε ε ε ε εν ὁ

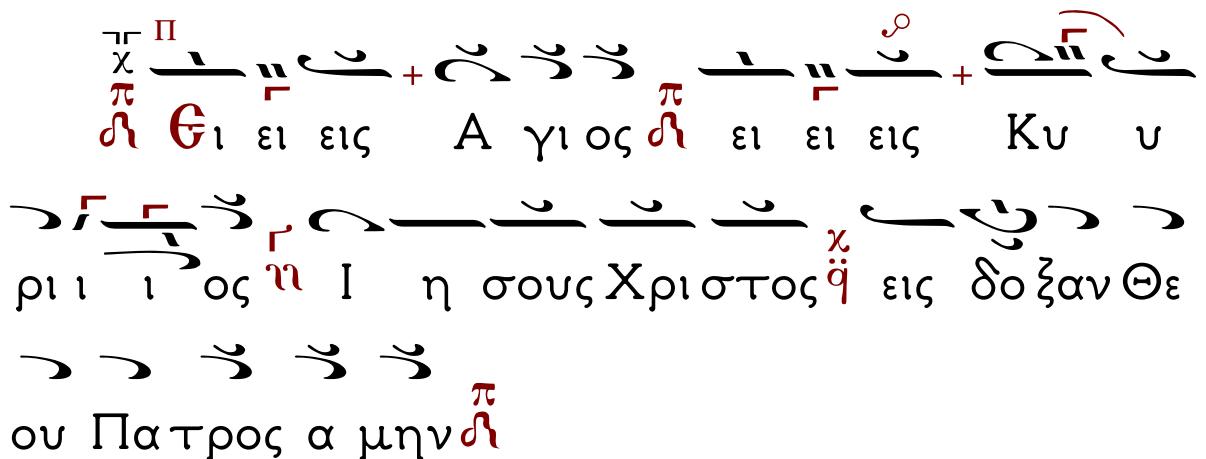
Ὕχος πρὸ Πα

Ἕχος πρὸ Πα
 ε την υ υπερνουουου ηου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ουν και λο ο ο
 γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ον μη τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρα α α α α α α α α Θε ε ε ε
 ε ε ε ου ου ου την εν χρο ο ο ο νω
 ω το ον α α α χρο ο τον α α χρο ο ο
 νο ο ον α α α φρα α α α στωως κυ
 η η η η σα α α α κυ η σα α σα α

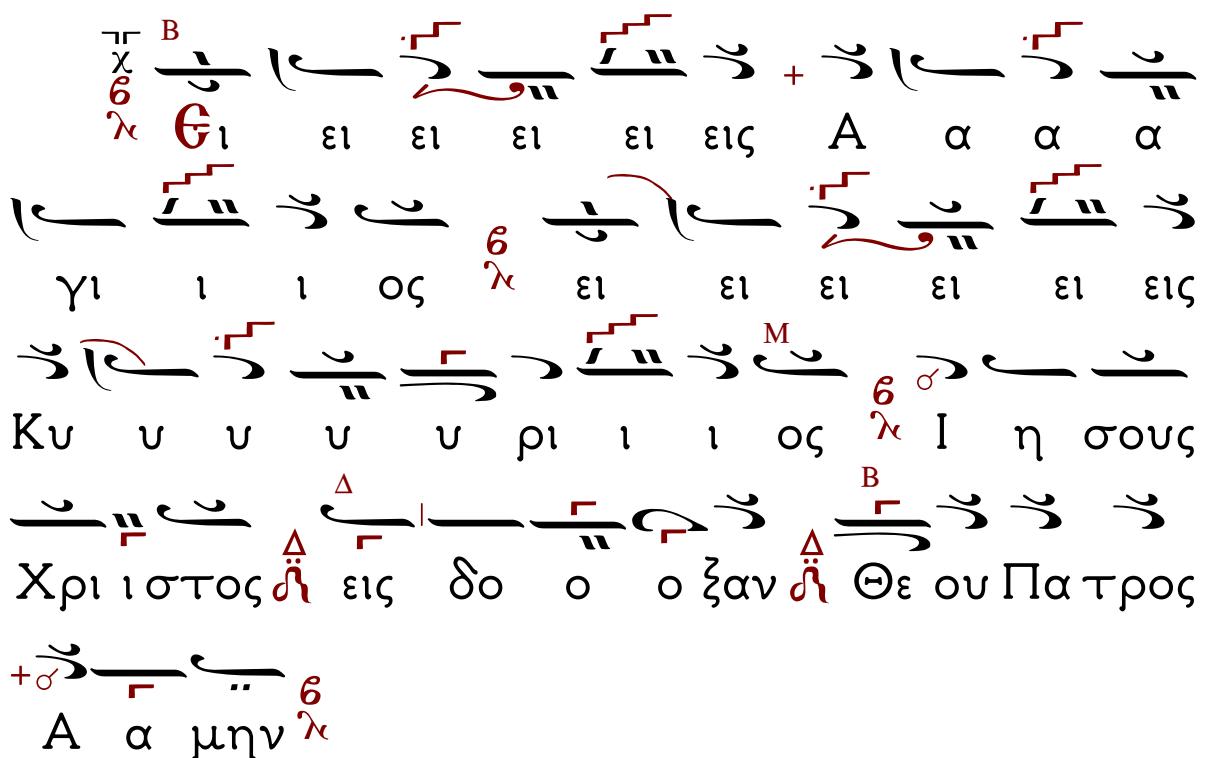
α α αν π οι οι οι οι πι ι στοι οι οι
οι οι οι οι οι οι χ οι οι οι μο ο φρο ο
η ο ο ο ο νωω ω η ω ω ω ω ω
ως με ο μο φρο ο ο νωως με ε γα α
λυ υ υ υ υ νο ο με γα λυ υ νο
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν π

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ἄχος πῷ Πα Ἐναρμόνιος

Ἄχος λύτος

ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΨΕΩΣ

Ἡχος πᾶν Νη

χ N Γ Γ Γ Γ Γ
γ Δ α νε ε ε ε βη η η ο Θε ος Δ
εν αλ λα λα ααγ μω ω η Kυ υ ρι ι ι
ι ος Δ Δ εν φω νη η η η π' η σα α α
α αλ πι ι ι ι ι ι ι ι η η σα α α
α αλ πι ι ι ι γ γος Δ Αλ λη λου ου ι
ι ι α α α α α α α α α α α α α
α α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

THE PENTATEUCH AND THE ANTHROPOCEN

$\tilde{H} \chi_0 \zeta \frac{\ell}{\delta} \Delta i$

Χαρίλαου Ταλιαδώρου

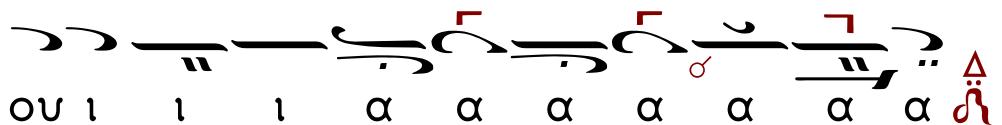
ΕΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
Ὕψης Ἀ Δι

Κωνσταντίνου Τσάρα

Handwritten musical notation for the Fifth Sunday of Pentecost. The notation uses black and red ink on white paper. It consists of ten staves of music, each with a different rhythm pattern. Red ink highlights specific notes, including a red 'N' above the first staff, red 'ε' and 'ε ε ε ε' below it, red 'Δ' above the third staff, red 'ε ε ε ε' below it, red 'βη η η η' below the fifth staff, red 'Δ' above the sixth staff, red 'θε ο ο' below it, red 'ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο' below the eighth staff, red 'βη η ο' below the ninth staff, and red 'θε ε ε ο ο εν α λα α α α α α α α' at the bottom. The notation is in a traditional Greek musical script.

α α α α α α α χαα α α α α α α
 α α α γα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α ε εν α α
 λα α α α α α α λα α εν α λα λαγ μω
 ω ω γω ω ω ω ω **δ** Ku υ υ υ υ υ ρι
 1 1 1 1 1 1 1 1 Ku υ ρι 0 0 0 0 0
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 η **υ** σα α α α α α α α α α α α α **υ**
 α α α α α α χα **υ** σα α α α α α α α α α α αλ
 πι 1 1 1 1 1 1 1 1 σα αλ πι γ γο 0
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Δ ος **δ** Αλ λη λου ου ου ου ου ου

Ἡχος λῃ παράπονας ανεστησεις
 χωρησον ο Θεος ος η τα παραπτωματα μων δι τα εκουου σιιι αη τα εν γνωματα εν
 αγνοι οι οι οι οι οι οι οι α δι τα α εν νυκι και ε ε εν ηη με ε ε ε
 ραχη τα κα τα νουν ζη και δι α ανοι οι αν δι τα πα αν τα η μιν συγχωω ωρισον πως
 αγαθο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρωω ω ω πο ο ο ος πη

Μετά τὴν θείαν κοινωνίαν
Ἄπολυπίκιον Ὡχος Δι

Ἄ νε λη φθης εν δο ξη Χριστε ο Θε ος
η μων χα ρο ποι η σας τους Μαθη τας
τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ μα τος
βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι
ιι ας ο τι συ ει ο γι ος του Θε ου
ο λυ τρω της του κο ο οσμου ου ου
Ὦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Διπλη ρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α Δ
 Ἡχος λῃ Πα 7 π μην α μην α μην 7 εις α φε
 σιν α μαρ τι ων 7 και εις ζω 7 ην την αι ω

γένεται

νι ον

π

π^qΠλη ρω θη η τω το στο ο μα η μων^χ^q

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε^π^q ο πως υ μνησω

μεν την δο ξα αν σου^χ^q ο τι η ξι ι ω ω

σας η η μας Δ^Δτων Α γι ων σου με τα σχειν

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων^π^q τη ρη σου

η μα ας εν τω σω α γι α σμω^χ^q ο

λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο

συ υ νη η ην σου ου ου^χ^qΑλ λη λου ι α α

α Δ^Δ α α α α α^χ^q

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄρχος Θεοῦ Δι

Ἄμην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νος α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
ώς του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.